

Vissza- számlálás

Barabás Márton
művésze

Múcsarnok,
2021. december 18. -
2022. február 13.



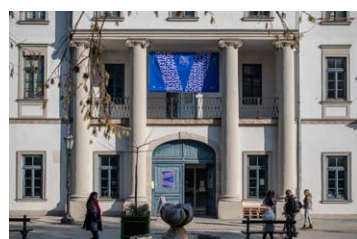
BARABÁS Márton: *Arizona*, 2008–2018,
zongoramechanika, 57,5×61×12 cm

Barabás művésze a 70-es évek végén indult. Nagy visszhangot kiváltó korai művei már jelezték, hogy művészi figyelmének fókuszában a múlt, a kulturális emlékezet „lejártszavatosságú” tárgyainak újrahasznosítása, illetve rekontextualizálása áll. A 80-as évek első felében a fotóalapú realizmus és a hagyományos képtértől való eltávolodás jellemezte, majd az évtized második felében az újfestészet „szubjektív historizmusának” szellemében alkotta meg műveit. A 90-es évek folyamán tárgyalgatásában a formai puritánság és a konstruáló építkezés fedezhető fel; az objektumok, a térvonalak és az installáció műfaján keresztül jutott vissza a 90-es évek végén a festészethez. A Múcsarnokban megrendezett életmű-kiállítás rekonstrukciós kísérletnek fogható fel; a laza időrendiségben rendezett műcsoportok művészi alkotóperiódusainak összefüggéseit, motívumvándorlásait és jelkép-használatát kívánják felvázolni.

Inverziók

A MAMŰ kiállítása

Kepes Intézet, Eger,
2021. november 14. -
2022. február 15.



Az egri Kepes Intézet homlokzata
Fotó: Szigeti G. Csongor

Az *Inverziók* című kiállítás a MAMŰ Társaság hét neves képzőművésztől mutat be műveket munkásságuk eltérő szakaszaiból. A művészcsoport megkérdőjelezhetetlen szakmai alapon nyugszik és folyamatosan pulzáló energiamezőt alakít ki, amelyben a tagok górcső alá veszik mind önmagukat, mind egymást, és újragondolják a művészetet érintő, társadalmi, ideológiai terhektől esetlegesen torzuló kulturális közeg állításait és ellentmondásait. A kiállítás címe arra a sajátos dinamikára utal, amely egy egység részeinek olykor ellentmondásos viszonyával vagy akár egy-egy rész önmagában ellentmondásos minősége révén az érintkezést megtartó transzformációval jellemezhető. A kiállított művek közös nevezőjét a kultúrtörténethez kötődő kollektív tudat megértése által találhatjuk meg.

Zoompark

Batykó Róbert
kiállítása

Paksi Képtár,
2021. november 26. -
2022. február 27.



BATYKÓ Róbert: *Turbine 01.*,
2008, olaj, vászon, 182×126 cm
Fotó: Véssey Endre

Batykó Róbert kiállítása a 2006 és 2021 közötti évek sorozataiból, képciklusaiából mutat be áttekintő válogatást. A későkapitalizmussal kapcsolatban kritikát megfogalmazó, tárgyorientált vízióktól kezdve a modernizmus gépesztétikai vízióit visszhangzó *Munkagépeken* keresztül a „serendipity” (szerecsés véletlen) fogalmát tematizáló urbánus láttelekig számos példát látunk arra, hogy egy következetes – ám merész képi fordulatok által mozgásban tartott – festészeti életmű hogyan képes releváns módon hozzászólni a képáramlás, a digitalizáció társadalmi vetületű kérdéseire. Ehhez a diskurzushoz járulnak hozzá a művész festőgéppel készült, proceszszust hangsúlyozó képsorozatai, melyeken fő jelentéshordozóvá válnak a széles penge alatt kisimuló, glitchek esztétikáját is hordozó, információgazdag felületek.

Emlék- nyomatok – Új művek

Fehér László kiállítása

Nick Galéria, Pécs,
2021. november 19. -
2022. január 15.



FEHÉR László: *100 cm*, 2020, akril, olaj,
vászon, 180×120 cm
Fotó: Sulyok Miklós

A Nick Galéria kiállítása Fehér László legújabb műveit mutatja be, és azokon belül is két műcsoportra, az *Emléknymatok* című festménysorozatra és a művész új papírmunkáira fókuszál. Az *Emléknymatok* festményein a művész visszatér a korábbi periódusaiban más-más kontextusokban használt rózsaszínhez. A családi archívumból származó fényképeket, illetve ismeretlenek által készített amatőr felvételeket idéző hétköznapi jeleneteket éteri, absztrakt közegben helyezi el. Az elhalványult-kifakult nyomatokhoz is hasonló festményeken és papírmunkákon lebegő, izolált emberalakok jelennek meg. A tűnékeny árny- és emlékképek kiszakadnak térből és időből; köthetők ugyan bizonyos történeti korszakokhoz, ám kívül is kerülnek az idő folyásán, és a velünk élő múlt lenyomataiként tűnnek fel.

Láthatóság

Szabó Franciska
kiállítása

Alföldi Galéria,
Hódmezővásárhely, 2021.
október 24. – 2022. január 2.



SZABÓ Franciska: *Láthatóság - Köz-munka III/1*. (részlet), 2021, linómetszet, monotípiák, papírkollázs

A Fialat Festők Nívódíjában és az ezzel járó önálló kiállítási lehetőségben a legutóbbi, 67. Vásárhelyi Őszi Tárlaton Szabó Franciska részesült. A kísérletező, konceptuális gondolkodású művész hódmezővásárhelyi tárlatával összegzi és zárja *Láthatóság - Köz-munka* című sorozatát. A közel száz műalkotás mintegy fele soha nem szerepelt még kiállításon. A tárlat bemutatja a széria első, 2016-ban készült elemét, valamint legutolsó alkotását. A konzervens társadalmi érzékenységű médiaképeket feldolgozó művész a köz-munkásokat paradox módon mutatja be; a figyelemfelkeltő szereppel ellátott neonsárga mellények egyszerre rendelkeznek megkülönböztető, láttató szerepkörrel, de sematizálják, sztereotipizálják, vagyis láthatatlanná is teszik viselőiket.

Monoszlóról hazafelé

Bodolóczki Linda
legújabb képei
Képező, 2021. december 2. –
2022. február 15.

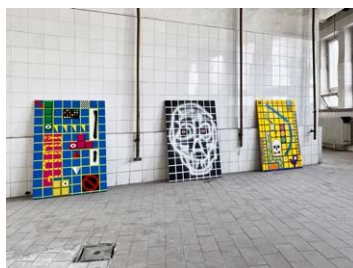


BODOLÓCZKI Linda: *A-023*, 2021, akril, vászon, 100x130 cm

A geometrikus festészet tárgyilagossága és a gesztusfestészet személyes karaktere egyszerre vannak jelen Bodolóczki táji absztrakcióin, melyeket a Balaton-felvidék lenyűgöző látványa inspirál. Plakátszerű színmezők, különböző nézőpontok egy képen való keveredése, a „pattern painting” ismétlődő sormintái és a harsány színek világát az akciófestészettről ismert, robbanásszerű festéknyomok teszik személyessé és izgalmassá. Legújabb sorozatán a táj emléke fokozatosan háttérbe szorul, és a viszonyítási rendszert adó horizontvonal eltűnésével a néző egyre inkább imaginárius terekben találja magát, melyek a festő érzelmi, hangulati és indulati változásainak kivetüléseiként is értelmezhetők. A merész színtársítások és az egymással vitatkozó festői minőségek illuzionisztikus terét a fröcskölt festék szinte felrobbantja, a kompozíció szétesik. Így a festményt korábban meghatározó harmóniát a dinamizmus, a feszültség és a bizonytalanság érzése váltja fel.

Egy elhagyott múlt jelene

Nyolcésfél,
2021. december 14. –
2022. január 15.

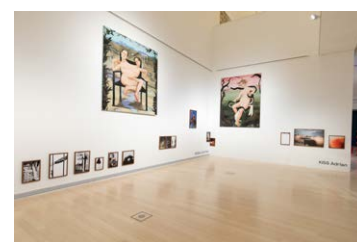


GÓTH Martin: *Tetris Animals, Final Boss (Stoned Skull)* és *Death At Sunset At The Amazon River*, 2021, akril, vászon, 100x70 cm, fotó: Góth Martin

Az *Egy elhagyott múlt jelene* című csoportos kiállítás résztvevői a közel egy éve működő Nyolcésfél „inspirációs övezetben”, avagy műteremházban alkotó fiatal művészek. A Nyolcésfél épülete a régi József telefonközponthoz épített modernista szárny, melyben a közelmúltban a Telekom csatlóházai és különböző telekommunikációs rendszerei működtek. Az épületben nyílt kulturális központ majdnem száz alkotónak (képzőművészeknek, zenészeknek, alkalmazott művészeknek) ad teret. Az épület 7. szintjén, az egykori menza terében egy kulturális befogadóteret terveznek létrehozni, mely kiállításoknak, kulturális eseményeknek ad majd otthont. A december 14-én nyíló, első kiállításuk magát a kiállítóteret is bemutatja, melyet ez alkalommal még a múltbeli étkezde hangulatával együtt nézhetnek meg a látogatók.

Young Scene Hungary – Short List

Esterházy Art Award
2021
LUMÚ, 2021. december 1. –
2022. február 13.



Kiállítási enteriőr RÓZSA Luca és NEOGRÁDY-KISS Barnabás műveivel, LUMÚ, 2021
Fotó: Kerekes Zoltán

November 30-án kiosztották az Esterházy Art Awardot a Ludwig Múzeumban. A díjat két évente ítélik oda, az elismeréshez kapcsolódó kiállítás a fiatal magyar művészvilág legmértékadóbb áttekintésének minősül. A Short List 2021-re beválogatott huszonhat pályamű közül meglepően sok foglalkozik a materialitás és a testiség szerepével, a korábban fontosnak tűnő absztrakttól és önreflektív művészeti hagyomány pedig szinte egyáltalán nem érhető tetten. A kiállítás megpróbálja ezeket a tendenciákat értelmezni: a pályaművek, amelyek korábban jellemzően izoláltan jelentek meg a térben, most dialógusba lépnek egymással, az egyik bemutatott mű például a kiállítás összes terében, szétszórva jelenik meg. Ez a rendezési mód lehetőséget ad annak eldöntésére, hogy az egyes művészi világok határait átlépő kapcsolatok vajon termékeny barátságokat vagy éppen veszélyes, konkurens szituációkat teremtenek-e. Az idei díjazottak: Rózsa Luca Sára, Tranter Kata és Ulbert Ádám.